

GAZETA LUBELSKA

NIEZALEŻNE PISMO DEMOKRATYCZNE

Lublin, wtorek 22 maja 1945 r.

nr 92

Oświadczenie Stalina w sprawie Polski

Odpowiedź na zapytania dziennikarza zagranicznego

MOSKWA, 22. V (Polpress). Na zapytanie korespondenta londyńskiej gazety „Times”, Ralfa Parkera, który prosił o wypowiedzenie się marszałka Stalina w sprawie aresztowania grupy Ckulickiego oraz w sprawie utworzenia Rządu Tymczasowego Jedności Narodowej w Polsce, Przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych ZSRR, marszałek Stalin, udzielił w dniu 18 maja następującej odpowiedzi:

1. Aresztowanie w Polsce 16 Polaków ze znanym dywersantem, generałem Okulickim na czele, nie pozostaje w żadnym związku ze sprawą rekonstrukcji Polskiego Rządu Tymczasowego. Panowie ci zostali aresztowani na mocy ustawy o ochronie zaplecza Armii Czerwonej przed dywersantami, analogicznej z ustawą angielską o ochronie państwa. Aresztowania dokonali radzieckie władze wojskowe na podstawie porozumienia, zawartego pomiędzy Polskim Rządem Tymczasowym a Radzieckim Dowództwem Wojskowym.

2. Nieprawdą jest jakoby aresztowani Polacy zaproszeni zostali dla prowadzenia rokowań z władzami radzieckimi. Władze radzieckie nie prowadzą i nie będą prowadzić rokowań z osobami, które naruszają ustawę o ochronie zaplecza Armii Czerwonej.

3. Co się tyczy samej sprawy rekonstrukcji Polskiego Rządu Tymczasowego, to może ona być rozstrzygnięta jedynie na podstawie uchwał krymskich, gdyż nie może być dopuszczone żadne odstępstwo od tych postanowień.

4. Sądzę, że kwestia polska może być rozstrzygnięta na zasadzie porozumienia między sprzymierzonymi jedynie przy przestrzeganiu następujących zasadniczych warunków:

a) jeżeli przy rekonstrukcji Polskiego Rządu Tymczasowego będzie on uznany za podstawowy tron przyszłego Rządu Jedności Narodowej analogicznie do tego, co nastąpiło w Jugosławii, gdzie Narodowy Komitet Wyzwolenia został uznany za podstawowy tron zjednoczonego rządu jugosłowiańskiego;

b) jeżeli w wyniku rekonstrukcji utworzony zostanie w Polsce taki rząd, który będzie prowadził politykę przyjazną w stosunku do Związku Radzieckiego, a nie politykę „kordonu sanitarnego” przeciwko Związkowi Radzieckiemu;

c) jeżeli kwestia rekonstrukcji Polskiego Rządu Tymczasowego będzie rozstrzygnięta przy udziale Polaków, którzy związani są w obecnej chwili z polskim narodem, a nie z pominięciem ich.

Marsz. Żymierski w Łodzi

19. V. w Centralnej Szkole Oficerów Polityczno - Wychowawczych w Łodzi odbyła się podniosła uroczystość. Marszałek Polski Michał Żymierski dokonał otwarcia nowego kursu oficerów polityczno-wychowawczych.

Punktualnie o godzinie 15-ej Naczelny Dowódca przyjął raport dowódcy szkoły, po czym przy dźwiękach hymnu narodowego przeszedł wzdłuż szeregów, witając rozpoczynających naukę podchorążych.

Podchorążowie wysłuchali przemówienia Marszałka Żymierskiego. Wskazał on na zadania, które staną przed nimi po ukończeniu nauki. Wskazał na misję, jaką powinni wypełnić jako oficerowie Wojska Polskiego, jako oficerowie demokratycznej armii. Przemówienie swoje zakończył Marszałek okrzykiem na cześć Prezydenta Krajowej Rady Narodowej ob. Bieruta, Pre-

miera Rządu Tymczasowego ob. Osóbki-Morawskiego, Czerwonej Armii i jej Wodza Marszałka Stalina.

Następnie skład osobowy szkoły złożył przysięgę na wierność Ojczyźnie i Krajowej Radzie Narodowej.

Uroczystość zakończyła defilada szkoły, przyjmowana przez Marszałka Żymierskiego w towarzystwie zastępcy Wodza Naczelnego dla spraw polityczno-wychowawczych gen. Spychalskiego, gen. Zarako-Zarakowskiego, pułkownika Grosza oraz przedstawicieli partii politycznych, związków i władz miejscowych z prezydentem miasta ob. Mijałem na czele.

Po defiladzie odbyła się uroczysta akademii, na którą złożyły się przemówienia Szefa Głównego Zarządu Polityczno-Wychowawczego płk. Grosza i podchorążego Zukowskiego występującego w imieniu szkoły.

Nowe mianowania w Rządzie

WARSZAWA, 22. V (Piopress). Prezydent m. stoł. Warszawy Stefan Tokwiński ustąpił z zajmowanego dotychczas stanowiska podsekretarza stanu w Ministerstwie Administracji Publicznej. Na wniosek Ministra Administracji Publicznej Prezydent KRN Bierut mianował w dniu 16 maja rb. dr. Aleksandra Zaruk-Michalskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Administracji Publicznej.

Ob. Jakub Bermański ustąpił ze stanowiska podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Na wniosek Prezydenta Rady Ministrów Osóbki-Morawskiego Prezydent KRN Bierut mianował ob. Jakuba Bermanskiego podsekretarzem stanu w Prezydium Rady Ministrów.

Na stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Prezydent KRN Bierut powołał na wniosek ministra spraw zagranicznych ob. Modzelewskiego, dotychczasowego ambasadora Rządu Tymczasowego w Moskwie.

Mołotow o wynikach konferencji w San Francisco

SAN FRANCISCO, 22. V (Polpress). Komisarz Ludowy Mołotow przed opuszczeniem Stanów Zjednoczonych złożył na konferencji prasowej oświadczenie o dotychczasowych wynikach prac konferencji w San Francisco.

Obecnie można już podsumować pierwsze wyniki, osiągnięte na konferencji — oświadczył m. in. Mołotow. Delegacja radziecka przywiązuje szczególne znaczenie do następujących poprawek, przyjętych na posiedzeniach:

ZASADA RÓWNOUPRAWNIENIA I SAMOSTANOWIENIA

W ustępie statutu pt.: „Cele organizacji międzynarodowej” podkreślono obecnie konieczność przestrzegania zasad sprawiedliwości i prawa międzynarodowego oraz równouprawnienia i samostanowienia narodów. Zasady te Związek Radziecki stawiał zawsze na pierwszym planie. Na założenia te zwrócił również specjalną uwagę narody w koloniach i krajach mandatowych, co przyspieszy realizację tych haseł.

Nadto podkreślono w ustępie tym zasadę poszanowania praw człowieka i elementarnych swobód dla wszystkich bez różnicy rasy, języka, religii i płci.

Program taki — rzecz jasna — nie da się pogodzić ze współdziałaniem krajów faszystowskich w międzynarodowej organizacji pokoju i bezpieczeństwa.

O ZGODNOŚĆ Z ZASADĄ SUWERENNOŚCI

Pewne koła wysunęły konieczność zrewidowania traktatów zawartych w okresie wojny. Oznaczałoby to naruszenie suwerennych praw i byłoby sprzeczne wobec tego z założeniami, przyjętymi w Dumbarton Oaks. Nie więc dziwnego, że projekt ten został odrzucony.

PAKTY REGIONALNE

Poszczególne państwa zawierały i będą zawierać rozmaite pakiety. Związek Radziecki naprzykład zawarł traktaty

o pomocy wzajemnej z Anglią, Francją, Czechosłowacją, Jugosławią, Polską na okres lat dwudziestu dla zabezpieczenia się przed niebezpieczeństwem nowej agresji niemieckiej.

Zapadło słuszne postanowienie, aby traktaty zachowały swą moc tak długo, jak długo zainteresowane rządy nie uznają, że międzynarodowa organizacja faktycznie będzie w stanie wypełnić zadania, dla których dane traktaty zostały zawarte. Decyzja ta odpowiada w zupełności interesom bezpieczeństwa narodów.

RADA BEZPIECZEŃSTWA

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że do ustępu o Radzie Bezpieczeństwa nie wniesiono żadnych poprawek, zmieniających rolę i miejsce tej instytucji. Stanowi to manifestację jednomyślności wielkich mocarstw w zasadniczej sprawie powojennego bezpieczeństwa narodów.

OPIEKA TERYTORIALNA

Ostatnio wysunęły rozmaite delegacje projekty w sprawie opieki międzynarodowej. Rząd Radziecki jest zdania, że w interesie bezpieczeństwa międzynarodowego leży, aby kraje podległe mogły najszybciej otrzymać narodową niepodległość. Sprawę tę winna przyspieszyć specjalna organizacja zjednoczonych narodów, której zadaniem byłoby urzeczywistnienie zasad równouprawnienia i samostanowienia narodów.

Wojna na Dalekim Wschodzie

Oddziały amerykańskie na Okinawie wtargnęły głębiej do przedmieść stolicy. Bombowce amerykańskie atakowały znów Formozę, a inne samoloty sprzymierzonych podtrzymały blokadę wybrzeży Chin i francuskich Indochin. Generał Mac Artur stwierdził, że w ciągu 7 miesięcy Japończycy stracili na sa-

PYTANIA I ODPOWIEDZI

Obecni na konferencji dziennikarze zwrócili się do Komisarza Mołotowa z różnymi pytaniami.

Jeden z korespondentów zapytał, czy nastąpi jakaś zmiana w polityce Związku Radzieckiego w stosunku do Japonii. Mołotow w odpowiedzi zaznaczył, że rząd radziecki wypowiedział się już w tej sprawie w kwietniu bieżącego roku.

Na pytanie, czy Związek Radziecki aprobowałby zaproszenie Danii na konferencję międzynarodową, Mołotow oświadczył, że to nie jest zależne od jednego tylko rządu. Obecność Danii na konferencji w San Francisco byłaby bardzo pożądana.

Jeden z obecnych dziennikarzy zwrócił się z zapytaniem, jakie jest stanowisko Związku Radzieckiego w sprawie niepodległości Korei, na co Mołotow odrzekł: „Nad sprawą tą należy się zastanowić. Już czas na to.”

Na pytanie, czy delegacja radziecka aprobuje propozycje angielskie i amerykańskie w sprawie opieki terytorialnej, Mołotow odpowiedział: „Amerykańskie i angielskie propozycje są bardzo interesujące. Studiuujemy je bardzo dokładnie i wyrazimy naszą opinię.”

Inny korespondent zapytał, jak by się zachowała delegacja radziecka, gdyby zaproszono Hiszpanię na konferencję w San Francisco, na co Mołotow oświadczył: „Problem jest tak prosty, że nie wymaga odpowiedzi”.

Pomoc UNRRA dla Polski

WARSZAWA, 22. V (Polpress). W związku z oświadczeniem radiowym londyńskich kół emigracyjnych, że okręty z ładunkiem towarów UNRRA dla Polski zostały zatrzymane w drodze do Konstancy, agencja Polpress upoważniona jest do oświadczenia, że trzeci okręt UNRRA przybył do Konstancy i że towary UNRRA wyładowane z 2-ch poprzednich okrętów znajdują się obecnie w drodze do Polski. Ludność polska będzie więc korzystała z pomocy UNRRA mimo wysiłków tzw. rządu londyńskiego, zmierzających do udaremnienia tej pomocy.

Zeromadzenie konstytucyjne Triestu

TRIEST, 19. V. Zwolane przez władze jugosłowiańskie zgromadzenie narodowe ogłosiło się zgromadzeniem konstytucyjnym Triestu w ramach demokratycznej republiki federacyjnej Jugosławii. Brało w nim udział 1400 osób, delegatów z fabryk i biur.

mych Filipinach 370 tysięcy w zabitych lub wziętych do niewoli. Oddziały australijskie na Tarakanie zdobyły główną fortecę walczących nadal sił japońskich.

W Birmie Japończycy walczą zaciekle na terenie prowincji Szans, starając się za wszelką cenę utrzymać w swych rekach drogę odzyskaną do Siamu.

Wielkie manifestacje w dniu Święta Ludowego

Pierwszy dzień uroczystości w Warszawie

W niedzielę 20 maja b. r. o godzinie 12-tej odbył się na Placu Teatralnym w Warszawie wielki wiec z okazji dorocznego święta chłopskiego. Plac Teatralny udekorowany był flagami narodowymi i zielonymi sztandarami. W tłumie barwnie odbijały się regionalne stroje, w jakich przybyli delegaci ze wszystkich dzielnic Polski. Liczne reprezentowane były stronnictwa polityczne, organizacje młodzieżowe, organizacje społeczne i Związki Zawodowe, przez co ludność Warszawy manifestowała łączność ze wsią.

Otwarcia wiecu dokonał przewodniczący zjazdu obywatel Dąb-Kocioł, który oddał głos premierowi Rządu Tymczasowego, obywatelowi Osóbce-Morawskiemu, który wygłosił następujące przemówienie:

Obywatele!

W dniu Święta Ludowego, pierwszego święta w wolnej, demokratycznej Polsce, pozdrawiam Was w imieniu Krajowej Rady Narodowej i Rządu Tymczasowego w naszej zrujnowanej, najdroższej Warszawie.

Długo czekaliśmy na ten dzień, prawie 6 lat potwornej okupacji niemieckiej. Każdy rok policzyć można za wieki. Cierpiał chłop pod okupacją niemiecką najgorzej ze wszystkich warstw polskiego narodu. Wysiedlano go z jego ojcowizny w Pomorzu i na Pomorzu, w Łódzkiem i Zamojszczyźnie. Okupant musiał miliony chłopów polskich i ich dzieci do tułaczki w Niemczech. Kontynjenty wyciskano ponad wszelką możliwość. Nie szanowano żadnej własności prywatnej.

Ucisk okupanta był tu największy. Dlatego po wysiedleniach w Zamojszczyźnie lasy zaludniły się partyzantami, wśród których najliczniej reprezentowaną była młodzież chłopstwa. Niejedna hała puszczona została z dymem, jako idwet za walki partyzantów.

Skończyła się nasza niewola, zwyciężyła sprawiedliwość. Armia niemiecka siły faszysty zostały złamane dzięki wysiłkowi narodów sprzymierzonych.

Polska odzyskała wolność, dzięki bohaterstwu Armii Czerwonej, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, dzięki bohaterstwu wysiłkowi Wojska Polskiego.

W tych straszliwych zmaganiach wydobiliśmy niezłomne siły twórcze naszego narodu. W ogniu walk odrodził się nasz naród.

Jesteśmy w okresie, kiedy najważniejszym zagadnieniem jest zapewnienie stałego, sprawiedliwego pokoju, który nie powinien dopuścić do powrotu barbarzyńskich czasów ciemnoty i ucisku przez faszystów miłających wolność narodów.

Od Administracji

Administracja „Gazety Lubelskiej” prosi prenumeratorów zamiejscowych, aby przedpłać za prenumeratę dziennika (1 egz. zł 30— plus porto zł. 3— miesięcznie) przekazywali w ten sposób, żeby gotówka wpływała do kasy najpóźniej dnia 28 każdego miesiąca za miesiąc następnym.

Wpłacanie prenumerat w powyższym terminie leży również w interesie prenumeratorów, gdyż opóźnienia powodują przerwy w wysyłce gazet.

Prenumeratory miejscowi (w Lublinie) będą wpłacać prenumeratę w czasie od 23 do 28 każdego miesiąca w okienku Administracji, ul. 3 Maja 4. Zaznacza się, że po tym terminie wpłaty na prenumeratę nie będą przyjmowane.

Spółdzielnia wydawnicza „Czytelnik” delegowana w Lublinie 3 Maja 4 przyjmuje prenumeratę za następujące dzienniki na Lublin: Rzeczpospolita, Polska, Zbrojnia, Robotnik, przy czym podaje do wiadomości, że wspomniane pisma nadszły do Lublina z jednodniowym opóźnieniem.

Przedpłać w kwocie zł. 30 za 1 egzemplarz miesięcznie winna być uiszczona do dnia 28 bm.

Wierzmy, że narody Europy i całego świata odnajdą wspólną płaszczyznę dla ustalenia sprawiedliwych form pokoju. Naród nasz i Rząd Tymczasowy są najbardziej zainteresowane w rozwiązaniu tego zagadnienia. Wierzmy, że narody będą zgodnie współpracować po wojnie. Nie wątpimy, że udział Polski w organizacji zbiorowego bezpieczeństwa będzie rychły i odpowiedni do naszego znaczenia i wkładu w dzieło rozgromienia Niemca.

Okres pokojowy wysuwa na czoło 2 zagadnienia odbudowy i przebudowy kraju. Musimy jak najprędzej usunąć zniszczenia, poczynione przez okupanta. Musimy odbudować stolicę, ukochaną Warszawę i urządzić się w naszych nowych granicach.

Nie będę Wam przedstawiał całego programu, chcę tylko pokrótce skreślić najważniejsze plany pracy, którą mamy przed sobą.

Wielkość i rolnictwo żyły w zafaniu i biedzie. Miliony małorolnych i bezrolnych, na karłowatych gospodarstwach lub na ziemi obszarńkowiek kłapało biedę, jeśli konieczność emigracji „na Saksy” lub do innych krajów nie wypędziła chłopów z ojczystego zagony.

Chłopskie dzieci naprzódno łaknęły oświaty i wiedzy. A przecież chłopcy są najliczniejszą warstwą naszego narodu. Budując Polskę, nie możemy popełniać błędów przeszłości. Rząd Tymczasowy wysunął na plan pierwszy najważniejszy nasz punkt: wieś i rolnictwo. Pierwszą reformą, którą przeprowadziliśmy, kiedy światła jeszcze nad naszymi głowami kule nieprzyjaciela i grały armaty, była reforma rolna. Parcelacja ziemi obszarńkowiek — główny punkt programu Stronnictwa Ludowego i partii demokratycznych — jest dziś na ukończeniu. Ale parcelacja — to nie wszystko. Nie wystarczy dać chłopom ziemię. Trzeba dać odpowiednio wyposażone warsztaty pracy.

Obywatele!

Wasze święto przypadło w chwili, gdy cały naród przeżywa radosne chwile zwycięstwa nad Niemcami.

Wchodzimy w nową erę — erę pokoju i odbudowy.

Okres gospodarki pokojowej, okres odbudowy powinna cechować jeszcze większa niż dotychczas jedność narodu. Chłop polski, świadomy swej roli, zorganizowany w Stronnictwie Ludowym, Związku Samopomocy Chłopskiej „Wici” i innych demokratycznych organizacjach, staje razem z resztą narodu do budowy odrodzonej państwowości, do

budowy demokratycznej Polski Ludowej. Chłop polski, obok robotnika, jest prawowitym gospodarzem kraju. Niech żyje wolny chłop w wolnej, niepodległej i demokratycznej Polsce! (Spontaniczne okrzyki tłumu. Orkiestra gra hymn narodowy. Tłum wznosi okrzyki: „Niech żyje premier Rządu Tymczasowego, obywatel Osóbka-Morawski”. „Niech żyje prezydent KRN, obywatel Białut”. „Niech żyje Armia Polska”.)

Następnie w imieniu Rady Naczelnej Stronnictwa Ludowego przemawiał inżynier obywatel Grubecki.

Obywatele!

Tegoroczne Święto Ludowe obchodzi wieś polska, a z nią cały naród w dniu zwycięstwa nad odwiecznym naszym wrogiem, nad faszystowskimi Niemcami. Każdy Polak i lud polski wie, ile trudu, ile bohaterstwa i krwi oddały narody słowiańskie, by wywalczyć nam wolność. Lud polski wie, że zniklibyśmy z karty Europy, gdyby nie bohaterstwo Armii Czerwonej i ofiarna walka partyzantów.

Zdecydowana i długa była droga do zwycięstwa. Rozpoczęła się od Moskwy i Stalingradu do Berlina i Dreżna.

Naród polski przeżył tę ciężką drogę w twardej walce. Uzbrowił nas do niej przede wszystkim nasz sąsiad, Związek Radziecki. Krew żołnierza radzieckiego wraz z naszą przesycała ziemię polską od Karpat po Niszę, Odrę i Bałtyk.

W programie Stronnictwa była wspólne z Związkiem Radzieckim. Ślubujemy teraz stać na straży tej przyjaźni, strzec jej jak oka w głowie. Magnaci zmarnowali Grunwald, walcząc o międzę ze swym słowiańskim sąsiadem tracąc jednocześnie ziemię nad Odrą i Niszą gdyż dbali o władzę a nie o naród. My zwycięstwa pod Berlinem nie zmarnujemy. Będziemy progiem dębowym, strzegąc narody słowiańskie przed agresją niemiecką. W polityce wewnętrznej obchodzimy święto wolności ludu na wolnej chłopskiej ziemi. Obchodzimy Święto Ludu, wolnego od wyzysku bankierów i obszarńkowiek. My wiemy, że i tu odnieśliśmy zwycięstwo, dzięki sojusznictwu chłopstwa i rolnictwa, dzięki sojusznictwu całego ludu pracującego i tego zwycięstwa wydrzeć sobie nie damy.

Dochowamy jedności sojusznictwu ludu

Jak obchodzono Zielone Święta w Lubelszczyźnie

We wszystkich miastach powiatowych i większych miejscowości Lu-

beluszczyzny Stronnictwo Ludowe wspólnie z Związkiem Samopomocy Chłopskiej zorganizowało masowe wiece i pochody.

Z dotychczas otrzymanych, niepełnych informacji wynika, że największe rozmiary przybrały i najbardziej imponująco wypadły Święta Ludowe w Zamojszczyźnie. W manifestacji uczestniczyło parę tysięcy chłopów. Przygrywały 2 orkiestry. Przemawiało 6 mówców, m. in. imieniem Stronnictwa Ludowego ob. Front, a imieniem PPR ob. Pawlak. Po przemówieniach utworzył się pochód. Wieczorem w parku odbyła się zabawa ludowa.

W Łukowie na manifestacji zorganizowanej przez Zarząd Powiatowy Str. Ludowego przybyli chłopcy z okolicznych wsi w ilości 1000 osób. Wielkie rozmiary przybrał obchód w Siedlcach. Wzięty w nim udział delegacje związków i banderia konna. Niezależnie od manifestacji w mieście odbyły się uroczyste obchody święta w gminach.

Również w Puławach i w gminach pow. puławskiego odbyły się wiece. Poza tym doniesiono nam już o obchodach, które miały miejsce w Pariejowie, Lubartowie, Niemcach, Samokleskach i innych.

Prawa Jugosławii do Triestu

Ważne oświadczenie wiceprem. jugosłowiańskiego

BELGRAD, 19. V. Wicepremier Jugosławii Edward Kardel złożył ważne oświadczenie. Istria, Triest i Pomorze Słowiańskie zostały wyzwolone własnymi siłami armii jugosłowiańskiej. Ponadto terytoria należały te kiedyś do Jugosławii. Twierdzenia niektórych pism zagranicznych, że Jugosławia postawiła cały świat wobec faktu dokonanego są pozbawione wszelkich podstaw.

Wicepremier podkreślił, że Jugosławia nigdy nie uchylała się od udziału w konferencjach pokojowych, ale nie zamierza również zrzec się praw do zajętych terenów. Stanowisko Jugosławii nie różni się bynajmniej od stanowiska innych państw sojuszników, otrzymujących zdobyte tereny. Dlatego też śmieszne byłoby negocjować prawa Jugosławii do zaprowadzenia porządku na okupowanych ziemiach aż do czasu uregulowania sprawy granic drogą rozmów i układów między zainteresowanymi państwami.

Wicepremier oświadczył następnie, że zarzuty wysuwane przez prasę zagraniczną świadczą o istnieniu tendencji

skierowanych przeciwko nowej Jugosławii. Imperialiści włoscy od dawna już prowadzą kampanię przeciwko odrodzonej Jugosławii.

Oprócz tego nowa Jugosławia ma wrogów i w innych krajach, którzy chcą, żeby im oddano tereny słoweńskie zamiast kolonii włoskich.

Jasne jest więc, że poza tę kampanię prasową kryją się wrogość demokracji i wolności małych państw. Zajęcie przez Jugosławię Triestu ważne jest nie tylko ze względów ekonomicznych. Jest ono również drogą, prowadzącą do zapewnienia pokoju w całej Europie środkowej, nie można się godzić na to, by Triest był nadal bazą wypadową dla imperializmu włoskiego.

Jugosławia pragnie z Włochami ułatwić tę sprawę w atmosferze pokojowej.

Następnie wicepremier zaznaczył, że przyłączenia Triestu do Jugosławii żąda nie tylko ludność Jugosławii ale zarówno większość Włochów mieszkających w Triście.